

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 256/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť EURIS, spol. s r. o., so sídlom Rožňava, Šafárikova 91, zastúpenej advokátom JUDr. M. B., G., vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 35 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 16 C 953/00 z 3. apríla 2003 v spojení s uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 16 C 953/00 z 24. septembra 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť EURIS, spol. s r. o., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 27. júla 2004 doručená sťažnosť EURIS, spol. s r. o., so sídlom Rožňava, Šafárikova 91 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 35 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 953/00 z 3. apríla 2003 v spojení s uznesením okresného súdu sp. zn. 16 C 953/00 z 24. septembra 2003.

Sťažovateľka (v konaní pred okresným súdom v postavení žalovanej) vo svojej sťažnosti uvádza: „V právnej veci 16 C 953/00 súd konal o žalobe žalobcu (...). Proti rozsudku súdu zo dňa 3. 4. 2003, aj proti opravnému uzneseniu zo dňa 24. 9. 2003 podala žalovaná odvolanie (...). Po podaní odvolaní žalovaná sa rozhodla, že súd zrejme správne rozhodol v otázke vylúčenia veci z exekúcie, nechcela naďalej zvyšovať trovy súdneho konania a preto zobrala svoje odvolania späť. Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní rozhodol uznesením 17 Co 308/03, 17 Co 316/03 zo dňa 23. 4. 2004, ktoré uznesenie bolo práv. zást. žalovanej - sťažovateľky doručené dňa 9. 7. 2004. Krajský súd v rozsahu späťvzatia odvolaní konanie o odvolaní proti rozsudku zastavil.“

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

„Zrušuje rozsudok Okresného súdu v Košiciach I č. k. 16 C 953/00 zo dňa 3. 4. 2003 v časti o povinnostiach žalovanej sťažovateľky: zaplatiť súdny poplatok v sume 40.440,- Sk a za trovy konania žalobcovi v sume 54.576,- Sk, a vec vracia Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

II.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností zistil:

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 16 C 953/00 z 3. apríla 2003 v konaní o vylúčení vecí z exekúcie rozhodol, že „vylučuje technologické zariadenie BS 6 (...) z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom (...). Žalovaný je povinný nahradiť trovy konania (...). Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh (...)“. Uznesením z 24. septembra 2003 okresný súd opravil výrok rozsudku z 3. apríla 2003 tak, že ho doplnil o konkrétnu sumu trov právneho zastúpenia, ktorá v pôvodnom rozsudku nebola uvedená.

Sťažovateľka podala proti rozsudku z 3. apríla 2003 a opravnému uzneseniu z 24. septembra 2003 odvolanie, ktoré podaním doručeným odvolaciemu súdu 5. apríla 2004 faxom a v zákonnej lehote doplneným predložením originálu vzala v celom rozsahu späť a žiadala odvolacie konanie zastaviť.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 17 Co 308/03, 17 Co 316/03 z 23. apríla 2004 konanie o odvolaní zastavil, zaviazal sťažovateľku (ako žalovanú) nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania a zaplatiť súdny poplatok z odvolania. Uznesenie krajského súdu bolo právnomu zástupcovi sťažovateľky doručené 9. júla 2004.

III.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ

mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 222 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku: „Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k odvolaniu nedošlo.“

Podľa petitu sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), napadla sťažovateľka svojou sťažnosťou iba rozsudok okresného súdu sp. zn. 16 C 953/00 z 3. apríla 2003 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 16 C 953/00 z 24. septembra 2003.

Sťažovateľka doručila sťažnosť ústavnému súdu 27. júla 2004. Sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 3. apríla 2003 a opravnému uzneseniu z 24. septembra 2003, ktoré podaním doručeným odvolaciemu súdu 5. apríla 2004 vzala v celom rozsahu späť a žiadala odvolacie konanie zastaviť. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 17 Co 308/03, 17 Co 316/03 z 23. apríla 2004, ktorým bolo konanie o odvolaní proti napadnutému rozsudku zastavené, nemalo na účinky tohto rozhodnutia žiaden vplyv.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľky o porušení označených základných práv odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2004